

Arrest

nr. 57 943 van 16 maart 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Aalst, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 22 december 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Aalst van 22 november 2010 tot weigering van verblijf van de meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die *loco* advocaat J. DE LIEN verschijnt voor de verzoekende partij en van bestuurssecretaris H. VAN DE PERRE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 28 juni 2010 dient verzoeker een aanvraag in van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

Op 22 november 2010 neemt de gemachtigde van de burgemeester van de stad Aalst een beslissing houdende de weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 52 § 3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aangevraagd op 28/06/2010

door S.I.
geboren (...)
van Rusland (Federatie van) nationaliteit, geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing :

Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie. De bewijsstukken dat zij elkaar 2 jaar kennen werden niet voorgelegd. “

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 40*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de artikelen 52, § 3 en 52, § 4 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1991 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit), van artikel 3 van het koninklijk besluit van 17 mei 2008 tot vaststelling van bepaalde uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en machtsoverschrijding.

Verzoeker betoogt dat de beslissing ten onrechte werd genomen door mevr. M.V., administratief hoofdmedewerker terwijl deze onbevoegd is en enkel kan genomen worden door het gemeentebestuur zelf. Hij stelt dat er geen mogelijkheid bestaat tot delegatie van bevoegdheid. Minstens wordt niet aangetoond dat het gaat om een gemachtigde. Enkel het gemeentebestuur heeft de bevoegdheid om een beslissing op grond van artikel 52, § 3 van het vreemdelingenbesluit te nemen. Uit niets blijkt dat de minister deze beslissing dient te nemen. Het gaat *in casu* om een bevoegdheid volgend uit een federale wet. Verzoeker verwijst naar artikel 64 van het Gemeentedecreet waaruit blijkt dat de bevoegdheid om een beslissing te nemen enkel bij de burgemeester ligt. Er bestaat geen mogelijkheid tot delegatie van deze bevoegdheid aan een gemachtigde of wie dan ook. Artikel 52, § 3 van het vreemdelingenbesluit werd aldus geschonden daar de beslissing niet werd genomen door de burgemeester.

2.2 In de nota met opmerkingen antwoordt verweerder:

“Betreffende de beweerde machtsoverschrijding.

De bewering van verzoeker dat enkel de Minister bevoegd zou zijn de beslissing bijlage 20 te nemen, strijdt met artikel 52 §3 van het KB zelf.

Verzoeker wraakt vervolgens ook het feit dat de bestreden beslissing namens de burgemeester getekend werd door mevrouw M. V.H. (administratief hoofdmedewerker), gemachtigde van de burgemeester en gedelegeerde ambtenaar (artikel 126 NGW). Blijkens het delegatiebesluit tot ondertekening van administratieve bescheiden af te leveren door de dienst registratie vreemdelingen van 15 oktober 2010 werden M.V.H. en L.H. nochtans effectief gemachtigd om de administratieve documenten waarvan sprake in het delegatiebesluit eigenhandig te tekenen, waaronder ook de bijlage 20 o.g.v. artikel 52 §3 van het KB van 08.10.1981”.

2.3 Vooreerst merkt de Raad op dat, in tegenstelling tot verweerders bewering in de nota met opmerkingen, verzoeker niet opwerpt dat enkel de minister bevoegd zou zijn om de bestreden beslissing te nemen. Verzoeker voert aan dat de bevoegdheid van de burgemeester *in casu* niet kan worden gedelegeerd aan een gemachtigd ambtenaar. De Raad dient aldus na te gaan of er een delegatie van bevoegdheid mogelijk is, nu de bestreden beslissing is genomen *“namens de burgemeester, zijn gemachtigde de gedelegeerde ambtenaar (art. 126 NGW)”*.

Verweerder verwijst naar het delegatiebesluit en artikel 126 van de Nieuwe Gemeentewet.

Artikel 126 van de Nieuwe Gemeentewet bepaalt wat volgt:

“De burgemeester en de ambtenaar van de burgerlijke stand kunnen ieder wat hem betreft, beambten van het gemeentebestuur machtigen tot:

1 °het afgeven van uittreksels uit of afschriften van andere akten dan die van de burgerlijke stand;

2 °het afgeven van uittreksels uit de bevolkingsregisters en van getuigschriften die geheel of ten dele aan de hand van die registers zijn opgemaakt;

3 °het legaliseren van handtekeningen;

4 °het voor eensluidend verklaren van afschriften van stukken.

Die bevoegdheid geldt voor de stukken bestemd om in België of in het buitenland te dienen, met uitzondering van diegene die moeten gelegaliseerd worden door de Minister van Buitenlandse Betrekkingen of door de ambtenaar die hij daartoe machtigt.

Boven de handtekening van de beambten van het gemeentebestuur, aan wie de machtiging bedoeld bij dit artikel of bij artikel 45 van het Burgerlijk Wetboek is verleend, moet van die machtiging melding worden gemaakt.

De ambtenaar van de burgerlijke stand kan eveneens beambten van het gemeentebestuur machtigen tot het ontvangen van betekeningen, kennisgevingen en terhandstellingen van beslissingen inzake de staat van personen.”

Uit voormelde bepaling blijkt niet dat mevrouw M.V.H. (administratief hoofdmedewerker) bevoegd zou zijn om een beslissing houdende de weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten te ondertekenen. Artikel 126 van de Nieuwe Gemeentewet heeft slechts betrekking op de afgifte van uittreksels of afschriften, het legaliseren van handtekeningen en het voor eensluidend verklaren van afschriften van stukken, doch niet op het nemen van beslissingen houdende weigering van machtiging tot verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 1 februari 2011, nr. 210.918; RvS 1 februari 2011, nr. 210.919; RvS 1 februari 2011, nr. 210.921; RvS 1 februari 2011, nr. 922). Het delegatiebesluit van 15 oktober 2010 doet aan het voormelde geen afbreuk.

Het enig middel is in die mate gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige middelen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer te worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Aalst van 22 november 2010 tot weigering van verblijf van de meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien maart tweeduizend en elf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN